

Holland Festival '75

**Ballade voor Grote
en Kleine Poppen**

Rotterdam – Rotterdamse Schouwburg – maandag 2 juni – 20.15 uur
Delft – Aula T.H. – dinsdag 3 juni – 20.15 uur
Scheveningen – Circustheater – woensdag 4 juni – 20.15 uur
Groningen – Stadsschouwburg – vrijdag 6 juni – 20.15 uur
Amsterdam – Stadsschouwburg – zaterdag 7 en zaterdag 21 juni – 20.15 uur
Nijmegen – Stadsschouwburg – dinsdag 10 juni – 20.00 uur
Arnhem – Stadsschouwburg – woensdag 11 juni – 20.00 uur
Eindhoven – Stadsschouwburg – woensdag 18 juni – 20.15 uur

Internationale Nieuwe Scène

Ballade voor Grote en Kleine Poppen

naar Dario Fo
samenstelling en regie Arturo Corso

Vrienden luister stil laat mij u vertellen
deze historie dit simpel verhaal
de grote wedloop van hoeden en petten
de hoeden en petten van ons allemaal
In vroegere tijden heel lang geleden
werd deze fabel zo dikwijls verteld
hoe onze wereld zich in klassen ver-
deelde
een klasse van slaven en een klasse
van geld
Al lijkt het eenvoudig al vindt ge 't
plezant
denk er over na in volle verstand
Hoe God heel de wereld zo goed wou
verdelen
zonder leeglopers in die voor baas
willen spelen
zo schiep hij de wereld en sprak daarbij
'k maak ze allen gelijk, gelijk aan mij
op zovele plaatsen in vroegere tijd
vertelde men 's avonds dees moraliteit
ik verhaal ze naar waarheid, feit voor
feit.

- spelers : Anne Chappuis, Nicole Colchat,
Charles Cornette, Jan Declair,
Bob de Moor, Herman Gilis,
Wim Meuwissen, Machteld Ramoudt,
Hilde Uitterlinden, Caroline Van Gastel,
Philip Van Luchene.
- muzikanten : Dave F. Betts, Flor Hermans,
Bernard Van Lent
- techniek : Richard Joukovsky, Johan Van Lierde
- vertaling : Wannes Van de Velde, Philip Van
Luchene.
- medewerkers : Hugo Albrecht, Lyvia Claessen,
Mark Elst, Roel Goussey, Jan Gruyaert,
Walter Heynen, Alie Kuiper,
Tinus Schneiders, Francine Smeyers,
Lucien Smeyers, Marianne Van
Kerkhoven, Rik Van Uffelen.

I.N.S. over de voorstelling

De stof voor de ballade voor grote en kleine poppen werd geput uit verschillende teksten van Dario Fo (Ci ragiono e canto, 2 en 3 Morte e resurrezione di un pupazzo, Il funerale del padrone, en andere) en authentieke volksliederen en verhalen.

De ballade voor grote en kleine poppen wil een spektakel zijn over de enorme rijkdom van de volkskultuur, de cultuur van de verdrukte klasse. Zij wil bijdragen tot een bestendig bewustwordingsproces 'De vraag waar wij vandaan komen om beter te beseffen waar we naartoe moeten' (Gramsci).

Deze nieuwe stap in de evolutie van de Internationale Nieuwe Scène beperkt zich niet meer tot een poging om de volkskultuur te herwaarderen (MISTERO BUFFO) maar grijpt terug naar de grondslagen waaruit deze cultuur ontstaat: een eerlijke ontleding van de maatschappij waarin men leeft en tegelijkertijd een poging om het verzet tegen de onrechtvaardigheid te organiseren.

De ballade voor grote en kleine poppen wil bijdragen in de strijd voor een klassenloze maatschappij waarin het goed is te leven voor iedereen.

Toelichting

'Mistero Buffo', door dezelfde groep, maakte twee jaar geleden in het Holland Festival een grote indruk en werd nadien vele malen in Nederlandse schouwburgen teruggebracht. Ditmaal brengt men thema's in de directe sfeer van de hedendaagse maatschappij: arbeidsverhoudingen, de macht van de machtigen en de onmacht van de groepen aan de voet van de ladder in de samenleving, de milieu-vervuiling en andere kwalen van onze tijd. Dit alles op basis van teksten van de italiaanse arbeidersschrijver Dario Fo en in de regie van diens landgenoot Arturo Corso.

De 'Ballade' is een kollage van spelfragmenten, monologen en prachtige liedjes, getoont door Wannes Van de Velde op motieven uit de vlaamse en italiaanse folklore zoals ook in 'Mistero Buffo' het geval was.

De titel is terug te voeren op een poppenspel met kleine handpoppen en met enkele reusachtige poppengestalten die als een 'rode draad' de diverse onderdelen van het stuk met elkaar verbinden. De stof is vooral geput uit verschillende teksten van Dario Fo (zoals 'De begrafenis van de baas') en authentieke volksliederen en verhalen.

Naar een andere cultuur

Het is een feit dat een arbeider, een proletariër, wanneer hij los komt te staan van zijn eigen geschiedenis en zijn cultuur veel gelijkenis begint te vertonen met de slaaf uit het verhaal van Morgan. Morgan schreef de geschiedenis van de slavernij in Amerika en hij vertelt hoe de grootgrondbezitters, op aanraden van de slavenhandelaars aan hun slaven verboden om hun eigen liederen te zingen of hun rituele dansen uit te oefenen, kortom de geschiedenis van hun eigen beschaving te vertellen.

Zo werd de slaaf geïsoleerd van zijn eigen cultuur, en werd de navelstreng doorgesneden die hem nog voeling deed houden met een eigen 'bizarre kijk op de wereld'. En zo werd de zwarte tenslotte herleid tot een geestloos wezen, zonder menselijke dimensie, zonder verzuchtingen en bovenal zonder enige creativiteit en tot alles bereid, in de eerste plaats tot het slikken van het soort surrogaatcultuur dat zijn bazen speciaal voor hem in mekaar gestoken hadden om hem nog meer slaaf te maken, nog onderdaniger en tenslotte zelfs erkentelijk: een oom Tom in één woord.

Op diezelfde wijze slaagt de burgerij er vandaag op gigantische wijze in, dank zij de enorme communicatiemiddelen waarover zij beschikt, voor ons allen een soort massasurrogaatcultuur te organiseren. Maar erger dan de burgerij of het patronaat, zij doen tenslotte niets meer dan hun stiel, zijn zij die ons willen overtuigen van de overtolligheid van de poging om een andere cultuur of kontrakultuur op te bouwen, van de poging om bij de massa's aan te dringen op zoek te gaan en een eigen 'creativiteit' terug te vinden. Deze creativiteit is het essentiële moment van een actieve cultuur, die slechts tot stand kan komen dank zij een grondige kennis van de situatie en van de geschiedenis die de sociale omstandigheden hebben bepaald van de klasse waartoe deze cultuur behoort of wil behoren.

Dario Fo